

og Regjeringen. Mit Udgangspunkt har netop været den Betragtning, som den høitærede Minister omtalte i Slutningen af sit Foredrag. Naar en bestemt Foranstaltning er vedtagen ved en Lov, og den derhos efter den nævnte Lov skal være udført til en bestemt Tid, saa er det min Paastand, at Ministeren, naar Finansloven tillige bevilger de fornødne Penge dertil, er forpligtet til at benytte disse til at udføre Foranstaltningen, og at han ikke kan undlade at gennemføre en Foranstaltning, der, som sagt, er vedtagen ved Lov, og hvortil Pengene endvidere ere bevilgede. Og jeg har fremdeles sagt, at, naar en vis Foranstaltning var aftalt under Forhandlingerne, om Forlaget til Finansloven, og de fornødne Penge ligeledes dertil vare bevilgede, da maatte det have en lignende Betydning. Derimod har jeg ikke talt om alle mulige Slags Udgifter.

Formanden: Det ærede 8de kongevalgte Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Fischer: Det glædede mig overmaade meget at høre, at den høitærede Justitsminister dog i Slutningen af sit Foredrag i det Væsentligste blev enig med os, der her have gjort en Opfattelse gjældende, som han fra Begyndelsen af syntes at ville tale bestemt imod. Jeg skal i Dyrigt ikke gaa ind paa at drøfte det Spørgsmaal i dens Almindelighed, hvorvidt en Minister er forpligtet til at bruge et Beløb, der opføres paa Finansloven; thi, som jeg igaar tillod mig at udtale, gjøre de Omstændigheder, hvortil den enkelte Bevilling er knyttet, en saa stor Forskiel i saa Henseende mellem de forskjellige Bevillinger, at man meget vanskelig kan komme til en almindelig Regel med Hensyn til det nævnte Spørgsmaal. Men derimod maa jeg vuse, at den ærede Justitsminister i en enkelt Retning vilde udtale sig lidt bestemtere, end det stete i det Foredrag, som vi nylig hørte. Det var, saavidt jeg skjønner, af dette Foredrag klart, at, dersom der kun havde været Tale om en Foranstaltning, der omfattede et enkelt Aar, et Arbejde, der kunde fuldføres i Løbet af et Aar, saa vilde den ærede Minister have været fuldstændig enig med os, og der vilde da ikke have

været Spør af Meningsforskjel mellem ham og os med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal. Men der var her Spørgsmaal om et Arbejde, hvis Fuldførelse vilde strække sig over flere Aar, og Sagen stillede sig derfor noget anderledes for den ærede Justitsminister, idet han derhos bemærkede, at det nærmest maatte bero paa en naturlig Overenskomst mellem Regjeringen og Rigsdagen, hvorvidt og hvorledes Arbejdet skulde udføres. Ja, meget vel, forudsat at en Overenskomst er kommen eller kommer i Stand! Men Tilfældet er jo netop det, at der er kommet en Strid, en Meningsforskjel tilstede. Det bliver derfor nødvendigt at stille Spørgsmaalet saaledes: Naar der er bevilget Penge til en Del af et vist Arbejde paa et Aars Finanslov, og dette Arbejde derhos, som sagt, tidligere er fastslaaet ved en særlig Lov, er Ministeren da ikke pligtig til at anvende de Penge, der saaledes anvises ham til Arbejdet, til Dækning af de Udgifter ved Arbejdet, som det samme Aars Finanslov omhandler? Det er jo særlig dette Spørgsmaal, som nu ligger for, men just med Hensyn til dette Punkt var den høitærede Justitsministers Udtalelse imidlertid ikke klar. Idet han nemlig henviste til den omtalte naturlige Overenskomst, glemte han, at det jo netop kan være tvivlsomt, hvorvidt en saadan Overenskomst er tilstede eller ikke, og han gik altsaa ud fra en Forudsætning, som særlig ikke ligger for her. Jeg vilde derfor være den høitærede Justitsminister meget taknemmelig, hvis han vilde udtale sig noget mere bestemt om det Spørgsmaal, som netop nu ligger for. Der er her paa Finanslovsforslaget opført en Bevilling til Jernbaner i Sjælland paa 1½ Million, og der er endvidere paa Finanslovsforslaget anvist det fornødne Beløb til Dækning af denne Bevilling; men der er Uenighed om, hvorvidt det er rigtig at afholde Beløbet ved Tilskud af Reserveconden eller ikke. Er nu Bevillingen saa bindende eller ikke? Hvad mener den høitærede Justitsminister særlig om dette Punkt?

W. Petersen: Efter at den høitærede Finansminister tidligere har udtalt sig i den Retning, at han ikke agtede at stille noget